



ನಿಷ್ಟನಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಕೆಲಸಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ; ಅನೇಕ ಯೋಜನೆಗಳು ಜಾರಿಯಾಗುತ್ತಿವೆ.

ಬಾಲ್ಯದಿಂದಲೂ ನನಗೆ ಹಳ್ಳಿಯಂದರೆ ತಂಬಾ ಇಷ್ಟ. ನನ್ನ ಬಿಡುವಿನ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಾನು ಸ್ಕೆಕ್ಲೋ ಎರಿ ಸಮೀಪದ ಯಾವುದಾದರೂ ಹಳ್ಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿನ ಸುಂದರ ಪರಿಸರವನ್ನು, ಅದರ ಆಹಾದಕರ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ಆಸ್ಕಾದಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ. ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಚೋಡಿಯಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಮಕ್ಕಳನ್ನೂ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೆ. ಅಲ್ಲಿನ ಮರ-ಗಿಡಗಳನ್ನು, ವಿವಿಧ ತಾಣಗಳನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಪರಿಚಯಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ. 'ನಾನು ತಂದುಕೊಡುವ ಪ್ರಸ್ತರಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಓದಿದರೆ ಸಾಲದು; ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೆ, ವಿವಿಧ ಪ್ರಾಣಿ ತಾಣಗಳಿಗೆ ಭೇಟಿ ನೀಡಿ ಇವುಗಳ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಅಲಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕು' ಎಂದು ಅವರಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತಿದ್ದೆ. ಶಾಂತ ಪರಿಸರವು ಮಾನವನ ಸೃಭಾವವನ್ನು ಮೃದುವಾಗಿಸುತ್ತದೆ. ತನ್ನಲ್ಲಿಕ ವಿಶ್ವಶಾಂತಿಗೆ ನೆರವಾಗುತ್ತದೆ. ನನ್ನ ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ಇದನ್ನೇ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ; ಪರಿಚಿತರಿಗೂ ಇದೇ ಸಂದೇಶ ರವಾನಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಬಹುಶಃ ಇಂತಹ ಸೌಭಿಗಿನ ವಾತಾವರಣವೇ ನೆನ್ನೊಳಗಿನ ಕವಿಯ 'ಜೀವ'ವಾಗಿರಬಹುದು.

◆ ನೀವು ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಯಾವುದಾದರೂ ಮರೆಯಿಲಾಗದ ಘಟನೆಯನ್ನು ವಿವರಿಸಬಹುದಾ?

ಒಂದಲ್, ಏರಡಲ್ಲ, ನೂರಾರು ಘಟನೆಗಳು ನನ್ನ ನೆನಪಿನಲ್ಲಿವೆ. ನಾನು ನನ್ನ ಮನೆಯನ್ನು ತುಂಬಾ ಇಷ್ಟಪಡುವ ವ್ಯಕ್ತಿ, ಮನೆಯೋಜಗೇ ಇರುವುದು, ಮನೆಯ ಎಲ್ಲಾ ಸದಸ್ಯರೊಂದಿಗೆ ಹರಪೆ ಹೊಡಿಯುವುದು ನನಗೆ ತಂಬಾ ಇಷ್ಟ. ನನ್ನ ಪತ್ತಿ, ಮಕ್ಕಳ ಹಾಗೂ ಇತರ ಸದಸ್ಯರು ನನಗೆ ಬೆನ್ನೆಲುಬಾಗಿ ನಿಂತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಸಾಹಿತ್ಯ ರಚನೆಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ, ಕವನದ ಕಲ್ಪನೆಗಳು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮೂಡಿದಾಗ ನಾನು ಅನೇಕ ಬಾರಿ ನನ್ನನ್ನೇ ಮರಿತುಬಿಡುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನ ಈ ತನ್ನಯತೆಯೋ ಅಧವಾ ಮರೆಗುಳಿತನವೇ ಹಲವು ಬಾರಿ ನಗೆಹಾಟಲಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ! ಒಮ್ಮೆನಾನು ನನ್ನ ಸ್ಕೆಕ್ಲೋನಲ್ಲಿ ಮಗನನ್ನು ಕುಶ್ಲಿರಿಸಿಕೊಂಡು ಮನೆಯಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರದಲ್ಲಿದ್ದ ದಿನಸಿ ಅಂಗಡಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದೆ.